

Mlázovický zpravodaj

Z obsahu vydání:

- myslivecký bál
- zásah hasičů
- přerušení dodávky proudu
- střípky z městečka

Číslo 1

Leden 2012

Ročník 16

CO SE ZMĚNILO V MLÁZOVICÍCH V ROCE 2011

Rok 2011 je již minulostí. Jak se podařilo realizovat plány zastupitelů? Přinášíme souhrn důležitých událostí a změn, které v uplynulém roce proběhly v městečku.

I přes snižující se tok financí ze strany státu a na druhé straně zvyšující se povinnosti, které je třeba ze zákona vykonávat, podařilo se v loňském roce v Mlázovicích uskutečnit několik velmi důležitých projektů. Mezi nejvýznamnější lze jednoznačně zařadit rozsáhlou opravu střechy na kostele. Po několikaletých přípravách a díky dvěma dotacím, došlo k odstranění havarijního stavu krovu, krytiny a klempířských prvků. Společně s tím pokrývači provedli mnohé další dílčí opravy, které zajistí významné kulturní památce dlouhou životnost.

Mezi neméně důležité projekty patřila rekonstrukce a dostavba chodníku z náměstí směrem na Šárovcovu Lhotu. Akce, která byla realizována díky finanční spoluúčasti Státního fondu dopravní infrastruktury, významně zvýšila bezpečnost chodců v městečku, a alespoň částečně splnila desítky let trvající plán na souvislý chodník vedoucí z obce na hřbitov. Druhá etapa dostavby by měla následovat v roce 2013.

Za zmínku stojí také vypracování projektové dokumentace na revitalizaci hřbitova, která z velké části zapracovala výsledky dotazníkového šetření provedeného mezi občany. Koncem roku se započalo s kácením přestárých tují.

Z dalších složitě připravovaných projektových žádostí o dotace v loňském roce, byla úspěšná žádost o dotaci na výstavbu sběrného dvora, která byla podpořena ze Státního fondu životního prostředí a jejíž realizace je předpokládána v letošním roce. V lednu 2012 byla podána i žádost o dotaci na 1. etapu opravy mlázovické tělocvičny nacházející se již delší dobu v havarijním stavu. O jejím úspěchu či neúspěchu se rozhodne během jara. I když zatím za těmito aktivitami není vidět nic hmatatelného, jejich příprava stála vedení Radnice stovky hodin času a nemalé finanční prostředky.

Z důvodů daňové optimalizace a možnosti rozvoje podnikatelských aktivit, založilo městečko společnost Mlázovické

služby, s.r.o., která zároveň zakoupila nový moderní traktor. Jeho služby ve velké míře samozřejmě využívá i obec.

Jaro roku 2011 bylo ve znamení zvýšené péče o zeleň. Po mnoha letech se tvarovacího řezu dočkala lipová alej ke hřbitovu, dosadila se alej K Obci, trvalkami osadil břeh u školky. Po atypické zimě bylo nutné také obnovit sesunutý břeh crossové dráhy u koupaliště. V průběhu jara byl zadlážděn poslední úsek chodníků kolem koupaliště. Pro efektivnější údržbu zelených ploch a hřbitova zakoupilo městečko novou sekačku na trávu.

Samostatnou kapitolou bylo zahájení digitalizace katastrální mapy obce. Vzhledem k důležitosti procesu a řadě problémů s tím spojených, informovalo městečko vlastníky nemovitostí o mož-

ných úskalích a svolalo mimořádnou schůzi na sál Radnice k tomuto tématu. Navíc nabídlo všem, kteří projeví zájem, možnost upřesnění hranic autorizovaným geodetem za velmi zvýhodněnou cenu. Tato měření probíhala, probíhají a dále budou pokračovat dle objednávek. Zároveň s tím jsou prováděna zaměřování obecních budov a pozemků.

V oblasti bytového fondu proběhla rekonstrukce dvou uvolněných obecních bytů. Provádělo se podřezání proti vlhkosti, rekonstrukce elektroinstalace, výměna podlahových krytin a další drobné úpravy.

Dokončení rekonstrukce se po pěti letech dočkal obecní úřad (malování, lina, část nábytku), došlo i na již 5. etapu výměny oken na společensko - správním centru. Obnovena byla kulturní místnost, která slouží pro pravidelné rehabilitační cvičení žen a pohybové aktivity mladších dětí.

Změny se dotkly i příspěvkových organizací městysu. Skлады mateřské školy se odvlhčily sanačními omítkami, pořídilo se rovněž nové vybavení. Klienty domova důchodců potěšila obnovená koupelna s hydraulickou vanou a nový profesionální konvektomat v kuchyni.

Městečko opětovně obdrželo dotace na veřejně-prospěšné práce, proto prakticky celý rok pomáhali dva pracovníci při zvýšených údržbách budov a veřejných prostranství. Opravovaly se také chodníky, komunikace a několik havarijních bodů kanalizace. Koncem roku bylo nutné odstranit havárii septiku bytovek na Ohrádce a vyměnit 50m zborceného odtokového potrubí. Pár měsíců před tím provedlo městečko velkou opravu lapolu.

Obec úzce spolupracovala s místní školkou nejenom v investicích do vybavení, ale ve vzájemné spolupráci proběhlo několik akcí pro děti, které školka pořádala (maškarní, lampionový průvod, apod.). Městečko podporovalo kulturní život pořádáním řady dalších akcí nebo jejich podporou (kino, divadlo, knihovna, vítání občánků, čarodějnice, akce na koupališti, Slavnosti písní a tanců, rozsvěcení stroměčku, vánoční výstava, dětský den, atd.). Stranou nezůstal ani sport. Kromě pravidelných a dlouhodobých sportovních aktivit obec podpořila pořadatele volejbalového a tenisového turnaje.

Jako každý rok, i v roce 2011, investovalo městečko nemalé prostředky do činnosti místního sboru dobrovolných hasičů. Ať již se jednalo o běžné provozní výdaje, nákup vybavení, opravy techniky či zvyšování kvalifikace hasičů.

Velmi bohatě se také rozvíjí spolupráce se ZŠ K.V. Raise v Lázních Bělohradě i podpora ordinací praktického a zubního lékaře. Bohužel, v Mlázovicích skončila bez náhrady dětská lékařka MUDr. Rybníčková.

Vzhledem k omezeným možnostem rozpočtu obce lze říci, že uplynulý rok 2011 byl velmi úspěšný. Zastupitelům se podařilo zrealizovat nejen naplánované akce, ale navíc i některé další. Městečko se snaží udržovat a zlepšovat podmínky pro život svých občanů a udržet maximální rozsah občanské vybavenosti v Mlázovicích, což je rok od roku náročnější.

SERIÁL LEGIONÁŘ LADISLAV JOHN Z MLÁZOVIC - 8. DÍL

Před dvěma lety vycházel v Mlázovickém zpravodaji seriál o legionářích z 1. světové války, kteří se narodili nebo žili v Mlázovicích. Toto vyprávění vzbudilo velký ohlas u našich čtenářů. Jeho autor, pan Ivo John, obdržel další velmi zajímavé materiály k tomuto tématu, proto se rozhodl napsat jeho pokračování, které Vám přinášíme. Pokračování z minulého čísla:

Šlo se částečně po silnici a později poli podél menších březových lesíků ve velmi studeném počasí, až se zdálo, že brzy začne padat sníh.

Dále dosáhli malé vesnice, ze které zbylo jenom spáleniště. Opět nikde ani človíčka, z domů vyčuhovaly komíny, z bývalého jistě potřebného mlýna, zůstaly jen trosky. Začalo se schylovat k večeru a Ladislava trápila stále nemoc. Kpt. Došek jim v dálce ukázal příští ubytování: „V této dědině si budete moci ulehnout, a proto přidejte rychlejší tempo, abychom tam byli co nejdříve.“

Pochodový prapor konečně vešel až doprostřed vesnice a zde dostal rozkaz zastavit. Za nedlouho se všichni nalézali v chalupách a již někteří spěchali shánět dřevo k topení. Nedaleko za selskou chalupou se v zemi nacházely brambory, které chtěli uvařit nebo opéci v ohni. Práci si zorganizovali tak, že jedni je dobývali, další myli, někteří topili a ostatní je v ohni v šálcích vařili.

Příštího dne brzy ráno přišel rozkaz připravit se znovu na pochod a to co nejrychleji. Během dopoledne se polní prapor nalézal v nejlepším pořádku na prostranství další opuštěné vesnice, a když byl kapitánovi sdělen stav mužstva, bylo

jak se navrátilí obyvatelé velmi zaradují, že svoje obydlí, domov a vesnici mají zachovanou. Pustí se s největší chutí do práce, aby to co bylo zanedbáno a upadlo v děsný nepořádek, dali co nejdříve do obyvatelného stavu. Vzpomněl si na jednu chalupu se světnicí, v níž se nacházel nábytek porůznu ležící na zemi. Obrazy rozbité, všude smetí a prach. Seznal z toho, že majitel usedlosti musel v co největším chvatu opustit svůj domov a byl vyhnán jako psanec, jen aby sobě a celé své rodině zachránil životy.

Během pochodu byl dán rozkaz nikde nepít vodu, ať už ze studní, studánek a zejména z kaluží. Z osady, ze které ráno odešli, bylo ujito přes deset kilometrů, přecházeli opět jednu vesnici a nikde během cesty nepotkali ani živé duše. Jen v této vsi uviděli smutně pohlížejícího psa, který zaštěkal a dal se do silného vití. Den se pomalu chýlil k večeru, když v malé vzdálenosti uviděli nějaké město. Ladislav se velice zaradoval, že se nepůjde dále, protože již ani nemohl. Stále pocítoval velkou únavu a slabost, jelikož nemoc ho držela v kleštích.

Město se rychle přibližovalo, až ho konečně dosáhli. Na planině u stanice byl dán rozkaz zastavit a postavit se v úplném pořádku a pořadí jednotlivých setnin. Po rozkazu: „Volno a rozchod“, přišel povel dát Vintovky do jehlanu.

V tom se také Ladislavovi podařilo zjistit, jak se jmenuje toto město. Jednalo se o Radzivilov, které se nacházelo již v Rusku.

Velení povolilo, že si každý může ohřát a sníst jednu konzervu. Zase byly rozděleny ohničky, kde se ohřívalo jídlo. Ladislav si však svůj příděl nevzal, jelikož ho dal svému známému. Sám jíst nemohl a ani vlastně nesměl, protože dobře věděl, že by mu velice uškodila. Vypil si pouze kávu, která mu naopak udělala dobře.

Když procházeli kolem tábořiště, upoutal ho pohled na další přicházející vojska. Také si vzpomněl na rozhovor dvou důstojníků, kteří se bavili o tom, že má přijít sem do Radzivilova celý pluk z ruské fronty a v co nejkratším čase

bude odeslán na italskou frontu. Poté je bude následovat celá divize.

Vojska, která sem byla vyslána, se řadila rota po rotě na louku při okraji města do jednotlivých útvarů. Bylo jim dáno volno s rozkazem nikam se nevzdávat. Pochodový prapor, u kterého sloužil Ladislav John, dostal rozkaz vstát a posbírat svoje věci, neboť budou přiřazeni k pochodovému pluku. Mezi tím ještě slyšeli hlásit, že kdo se cítí špatně nebo je nemocen, ať se přihlásí k lékařské prohlídce. V tom Ladislav uviděl známou osobu, na níž zavolal Toníku. Byl to An-

Město Olomouc bylo, ve většině případů, při železniční přepravě našeho vojska na ruskou frontu poslední zastávkou na našem území. To potvrzuje i pisatel vyobrazeného pohledu, ve kterém sděluje: „Jedeme asi do Ruska, ale raději kdyby sme jeli do Čech domů“. Datováno 28.7.1917.

Na Slovensku mohlo Ladislavu Johnovi pomoci i zdravotní zařízení v Rimavské Sobotě. Měl dobré přátele ze Žiliny, odkud v roce 1917 odjížděl přímo na frontovou linii. Pohled na město Žilina přibližně z roku 1918 (pohled je odeslán v roce 1919).

dáno znamení v pochodu pokračovat.

Ladislav se v duchu nerad loučil s touto liduprázdnou osadou bez veškerého života, a když se zamyslel, jestli zůstane nastálo ušetřena od zkázy, uvědomil si,

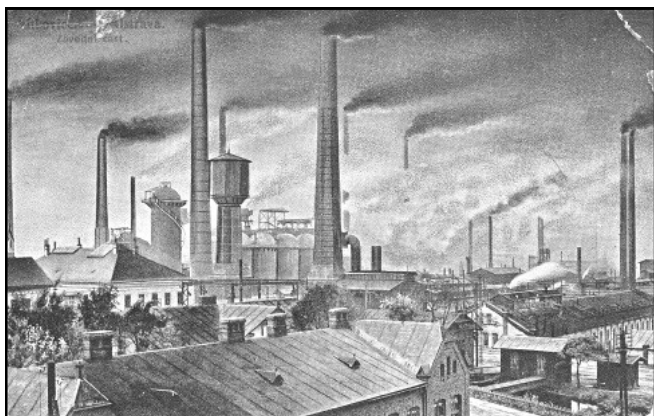
tonín Šeps, který pravil: „To jsi ty, Ladislave? Já jsem si myslel, že jsi někde doma.“ Na to mu Ladislav odpověděl: „Také jsem doufal, že budu z vojny propuštěn domů, vždyť jsem toho tolik zkusil! Ale jak vidíš, ono to tak lehce nejde.“

Po rozchodu s přítelem Šepsem vyhledal šikovatele, kdy mu nahlásil svoji nemoc a požádal o předvolání k lékařské prohlídce. V doprovodu jednoho muže od sanitní služby došel ráno k plukovnímu lékaři, který jej prohlédl, uznal nemocným a napsal lístek, v němž uvedl nemoc. Sanitář mu na to sdělil, že když je uznán nemocným, je potřeba, aby se co nejdříve odebral do nemocnice. Též mu pravil, že musí odevzdat všechny patrony včetně tlumoku a tím bude uvolněn.

Po těchto pokynech odešel, ale za krátko se znovu vrátil a pravil, že je předvolán před zástupce velitele. Ihned toto nařízení uposlechl a v doprovodu šikovatele odešel ke kapitánovi, kterému vzdal čest a čekal, co se bude dít. Ten se na něho přísně zahleděl a německy k němu hlasitě promlouval nebo se spíše několik minut rozčiloval, přičemž končil slovy: „Rozumíte německy?“ Když Ladislav odpověděl, že nerozumí, že je Čech, vyfknul na jeho adresu sprosté nadávky, kterým částečně porozuměl.

Kapitán mávnutím ruky naznačil, že má vypadnout.

S velkou radostí, že tu německou vojančinu zase na několik měsíců pověsí na hřebík a oprostí se od veškeré služby, spěchal ke své rotě pro věci. Ty rychle uchopil, vzal na rameno Vintovku, rozloučil se s Antonínem, kterému dal spodní prádlo a zbylé potraviny a co nejrychleji spěchal do Radzivilova. Procházel městem, poohlížeje se po obou stranách ulice, aby spatřil prapor červeného kříže. Zastavil proti sobě jdoucího vojáka s dotazem, kde se nachází polní nemocnice. Ten mu ukázal směr a zanedlouho stanul u bran lazaretu, kde mu na přivítání

Vítkovice - desítky nebo spíše stovky podobných zbrojních komplexů v Čechách a na Moravě vyrábělo ve dne i v noci nejdokonalejší zbraně pro vojska Rakousko - Uherské armády. Pohled odeslán 31.8.1915

nou vlála známá vlajka.

Vešel dovnitř. V první komnatě bylo světlo a u stolu seděli dva vojáci, kteří se obrátili, aby viděli, kdo přichází. Jeden z nich se ho tázal: „Co si přejete?“. Ladislav mu mlčky podal lístek, vojín si přečetl, co je v něm obsaženo a pravil, ať jde blíže ke světlu. Když přistoupil, poznal v obou mužích, že jsou lékaři. Položili Ladislavovi několik otázek stran nemoci, a tím byla lékařská prohlídka skončena. Bylo mu také řečeno, aby přešel do kanceláře přihlásit svůj příchod, kde již byl očekáván, neboť byl spatřen vcházet do budovy. Zdejší lékaři byli Poláci a na první pohled poznal, že jsou židovského původu.

Zanedlouho se Ladislav nacházel po koupeli v jedné komnatě, kde s ním byl vojín téhož pluku. Ten mu vypravoval, že sem také přišel dnes večer a že má rovněž velkou radost, jak lehkou vyváznul, protože pluk má být co nejdříve odeslán na italskou frontu. Ladislav mu na to odpověděl, že je šťasten, že se zbavil těch vojenských trampot kruté rakouské militerky a ještě k tomu na zimu, kdy bude všechno zamrzlé, všude plno sněhu, hlad a bída.

Na stojících stromech blíže k pol-

ní nemocnici a v Radzivilově nebylo ani lístku. Všude bylo na první pohled znát, že vláda zimy je přede dveřmi. Město bylo z větší části ještě obydleno, ale mnoho, hlavně těch bohatších, bylo odsud odstěhováno. Ladislav se vyčítavě poohlídl po komnatě a v tom vešla do dveří správná dívka, plných ňader a boků, v obličejí milá, která vypadala postavou a svým vzhledem na říšskou Němku. Za chvíli přišel i lékař, který se lámanou češtinou tázal, jak se mu daří. Ladislav odpověděl, že poměrně dobře, že ho ale bolí žaludek a že má špatnou chuť k jídlu. Sestra pak oběma přinesla k snídání mléko a chléb.

I v této nemocnici to nebylo moc valné, proto měl Ladislav touhu dostat se odtud pryč někam na Moravu. Když takto přemýšlel, přišel do komnaty písař, který jim pravil, že zítra budou odpraveni vlakem dále do jiné nemocnice. Ladislav měl hned lepší náladu, protože mu spadl veliký kámen ze srdce. Den rychle uběhl a on se již těšil na zítřejší jitra, až se odsud dostane.

20. října 1915 se časné ráno probudil a začal se připravovat na odjezd do Brodu a dále do Lvova v Polsku.

Sluníčko krásně svítilo, do světnice přišel písař a zase přečetl jména těch, kteří mají ihned odejít do sanitě na nádraží. Zde již stál dlouhý vlak připravený k odjezdu do vnitrozemí. Opět byla čtena jména těch, kteří měli nasednout do připravených vagonů. Ladislav pohledem z okna viděl lékaře maďarské národnosti, kteří je přebírali pod svoji ochranu. Za malou chvíli se vlak pohnul ku předu. Tento den byl nevýslovně krásný, takže při pohledu z okna se mu krajina velice zamlouvala. Ale bohužel byla pustá, liduprázdná a do základu vypálená. Občas se zase objevila dědina úplně celá ušetřená, až na to, že byla bez obyvatelstva a bez veškerého života.

Vlak minul po krátké zastávce Brody a ujížděl dále. Bylo ke čtvrté hodině odpolední, když dorazili do Lvova, hlavního města země Haliče. Velmi rád jej shlédl v plném denním světle, jak se

rozkládá v malebné krajině. Nádraží bylo velice rozlehlé jako v jiných haličských městech. Po delší zastávce již venku nastala tma. Vlak se dal opět do pohybu a lokomotiva supěla válkou poničenou krajinou.

Další ráno Ladislav vstal a ihned se zadíval z okna. Znovu spatřil lesnaté pohoří, což nebylo nic jiného než okraj karpatských hor, kudy nyní projížděl po čtvrté krátce za sebou. Vlak dále mířil kupředu, když se objevila stanice Přemyšl, někdejší rakouská pevnost. Nyní již byla úplně zničena, jak od rakouských, tak od ruských vojsk.

V měsíci březnu t. r. bylo město obklíčeno ruskými vojsky. Pro nepředstavitelný hlad se po několika týdnech celá posádka vzdala a v důsledku toho bylo zajato přes sto tisíc mužů i s generálem Kusmánkem. Než však posádka přešla do zajetí, vyhodili všechny těžké zbraně, děla, kulometry, přístroje a prachárny do vzduchu. Tímto úderem byla Rakousku zasazena citelná ztráta.

Toto území však Rusové ve svých rukách dlouho nepodrželi a po šesti nedělích bylo město Přemyšl rakousko-uherskou armádou skoro bez boje dobyto nazpět.

Zanedlouho se vlak zase šplhal dále, uhnul do Karpat k Dukelskému průsmyku do Uher. Údolím Karpat již mohli projíždět větší rychlostí. Při pohledu z okna byly znát opět stopy po velkých bojích. Ladislav si uvědomil, jak daleko se v minulé zimě Rusové dostali. Bylo to až na území Slovenska, které bylo tehdy součástí Uher.

Druhý den ráno zastavili v dosti velké stanici, kde z okna četli na nádražní budově název Miškolec. Po zastávce

Krásné město Vídeň, ve kterém monarchové a chtiví válečníci naplánovali a spustili peklo na zemi v podobě I. světové války, která se více či méně dotkla obyvatel desítek zemí světa.

přišel jeden vojín od sanitě s příkazem, aby všichni vystoupili.

Pokračování příště

Evropské peníze pomáhají drobným živnostníkům

Mlázovický truhlář Zdeněk Skrbek obdržel dotaci na modernizaci vybavení dílny z Programu rozvoje venkova, prostřednictvím Místní akční skupiny Brána do Českého ráje. Tato podpora výrazně zvyšuje konkurenceschopnost malé firmy na trhu.

Rodinné truhlářství Zdeňka Skrbka zahájilo zakázkovou výrobu truhlářských prvků a nábytku již v roce 1914. Za téměř sto let se vystřídal několik generací jedné rodiny v nelehké, ale zajímavé pracovní pozici. Tradici fortelného řemesla nepřerušily ani války ani velkovýroba. V roce 1994 převzal vedení firmy současný majitel pan Zdeněk Skrbek. Za pár let provedl výraznou modernizaci vlastní provozovny.

Konkurovat velkým firmám s desítkami zaměstnanců a stamiliónovými obraty je však rok od roku těžší. Proto přivítal možnost ucházet se o dotaci na modernizaci vybavení dílny, kterou vyhlásila Místní akční skupina Brána do Českého ráje, působící v oblasti Novopacka a

mikroregionů Brada a Tábor. Opatření na podporu zakládání podniků a jejich rozvoje je spolufinancováno z prostředků evropské unie, konkrétně programu Leader spravovaného Ministerstvem zemědělství.

A byl úspěšný. Jeho projekt „Inovace podniku nákupem strojů“ obdržel dotaci ve výši téměř 200 tisíc korun na pořízení moderního olepovacího stroje. Druhou polovinu přidal ze svého. Tato automatická technologie umožňuje olepování hran deskovin (dřevotříská, lamino, MDF, apod.) v jednom kroku. Zrychluje a zkvalitňuje výrobu nábytku, rozšiřuje také její možnosti.

Díky poskytnuté dotaci se výrazně zvýší konkurenceschopnost malé truhlářské dílny, která dokáže nabídnout kvalitní a cenově dostupné výrobky zákazníkům a zároveň rozvine tradiční řemeslnou výrobu v Podkrkonoší. Jde o významný krok napomáhající obstát v konkurenci obrovských řetězců či různých exotických producentů s nekvalitním zbožím.

HASIČI ZLIKVIDOVALI POŽÁR KOMÍNA

Pravděpodobně velkým škodám zabránili hasiči v úterý 3. ledna 2012 v Nádražní ulici v Mlázovicích, kde začaly hořet saze v komíně. Díky včasnému zásahu se požár nerozšířil na rodinný dům.

Situace, která nejprve spíše připomínala opožděnou silvestrovskou atrakci, později vyvrcholila v dramatický zásah SDH Mlázovice, profesionálů z Jičína a jednotky SDH Choteč. Kolem půl osmé večer zpozorovali náhodní kolemjdoucí, že z komína jednoho rodinného domu v Nádražní ulici vylétají žhavé saze. Chvilí na to přivolání starosta obce konzultoval situaci s velitelem místních hasičů a poté oba rozhodli, že je nutné vyhlásit poplach a událost ohlásit operačnímu dispečinku do Jičína.

Během několika minut svolala siréna místní jednotku, která byla velmi

rychle na místě. Hasiči zde provedli kontrolu půdních prostor, komína a střechy a připravili se k případnému hašení doutnajících jisker, které v rychlém sledu mohutně odlétávaly do okolí. Po příjezdu profesionální jednotky z Jičína bylo rozhodnuto, že je nutné komín vyčistit a zprůchodnit. Nejprve se demontovala část střechy pod komínem a za pomoci speciálního vybavení vyčistilo komínové těleso. Žhavý materiál hasiči vybrali z komína a uhasili.

Po více než hodině usilovné práce se podařilo zažehnat obrovské nebezpečí požáru celého rodinného domu a všechny jednotky se vrátily na základnu. Tento případ opět ukázal, jak důležité je provádět pravidelné kontroly a čištění komínů (i když právě majitel tohoto domu své povinnosti nezanedbal).

Střípky z našeho městečka

- Pracovníci městečka pokračovali během ledna v náročném kácení tují na mlázovickém hřbitově. Bohužel, práce zastavil příchod arktických mrazů.
- Dále byla obecními zaměstnanci prováděna velmi složitá demontáž staré vzduchotechniky v prostorách společensko-správního centra městečka. Tato technologie se již nedá použít, proto obec rozhodla o jejím definitivním odstranění.

OBECNÍ ÚŘAD ZDARMA PŮJČUJE PERMANENTKY DO MEZIHOŘÍ

Společnost Karas, která provozuje lyžařský vlek v Mezihoří, poskytl obecnímu úřadu zdarma 4 ks permanentek. Stejně jako v předchozích letech, je možné si je zapůjčit na 1 den. Přednost mají ti s menším počtem zapůjčení.

PŘERUŠENÍ DODÁVKY PROUDU

Společnost ČEZ Distribuce oznamuje občanům, že ve středu 22.2.2012, od 8.00 do 12.00 hodin bude přerušena dodávka elektrického proudu v celé obci. Bude prováděna údržba trafostanic. Čas odstávky je pouze orientační a může se měnit !!!

K VEČEŘI ZVĚŘINA, PAK TANEC AŽ DO RÁNA

Myslivecké sdružení Ostříž Mlázovice pořádalo 13. ledna 2012 od 20 h svůj tradiční bál.

Letošní "Poslední leč", jak je myslivecký ples také nazýván, dělala čest svému názvu již několik týdnů před slavnostním zahájením. O lístky se strhl nebyvalý boj a "ulovit" ty nejlepší kousky ze zvěřinového menu také nebylo jednoduché.

Kdo úspěšně zdolal tyto nástrahy, a dostal se na ples, jistě byl spokojen. Vzdor pátku 13. se nic nepokazilo, naopak! Nádherně vyzdobený sál téměř dokonale vykouzli iluzi lesa a vůně jehličí se mísila s drahými parfými krásných žen. Hudba byla naprosto excelentní, ostatně, jak už jsme u kapely Levou rukou zvyklí. Taneční rej téměř neustával. Muzikanti hráli do 4. hodiny ranní a přesto je tancechtiví, kterých byl ještě plný sál, jen neradi pouštěli.

O půlnoční pauze proběhlo oblíbené losování tomboly. Mezi hlavní výhry patřili kanci, zajíci, srna a další ulovená zvěř. Mnozí si brousili zuby na dva povedené úlovky od kolegů rybářů. Candát i štika byli opravdu výstavní kousky.

Lovu zdar a za rok opět nashledanou!

MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č.1/2012, vydáno 31.1.2012, nákladem 270 ks

Vydává: Městečko Mlázovice

Redakční rada: Tomáš Komárek, Martin Vágenknecht, Blanka Johnová

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz